

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/116/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616207892
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5616207892.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Martinou Mochnáčovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: V. M., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. Q.M. XXX, XXX XX H. Q., v spore o zaplatenie 214,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 145,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne z dlžnej sumy od 08. 12. 2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 35,74%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou okresnému súdu dňa 11. 11. 2016 sa právny predchodca žalobcu domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 214,96 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne od 08. 12. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 21. 03. 2013 zmluvu o pôžičke č. 20401202, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 339,30 eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splatiť túto v pravidelných 15-tich mesačných splátkach v sume 22,62 eur. Do dnešného dňa uhradila žalovaná z uvedenej sumy 113,10 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 27. 11. 2013 listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Žalovaná na uvedené nijako nereagovala. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 214,96 eur. Celkovú výšku dlžnej sumy uplatňovanej zo strany žalobcu tvorí istina bez akontácie vo výške 328,06 eur mínus prijaté úhrady zo strany žalovanej bez akontácie vo výške 113,10 eur. Žalobca si v spore neuplatňoval zmluvnú pokutu, požadoval len zákonné úroky z omeškania. K žalobe bola pripojená Zmluva o pôžičke zo dňa 21. 03. 2013 uzavretá medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou, vrátane Všeobecných obchodných podmienok, Predžalobná upomienka zo dňa 27. 11. 2013, vrátane doručenky o doručení danej listiny žalovanej a Prehľad splátok a úhrad na meno V. M..

2. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadřila.

3. Na základe návrhu žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. a spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., zo dňa 25. 04. 2017, rozhodol súd uznesením č. k. 20Csp/116/2016-41 zo dňa 22. 05. 2017 o pripustení vstupu spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. na miesto doterajšieho žalobcu.

4. Okresný súd vykonal dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom zistil skutkový stav nasledovne:

5. Z obsahu Zmluvy o pôžičke zo dňa 21. 03. 2013 uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou mal súd preukázané, že predmetom financovania pôžičky v danej veci bola biela technika - AP Whirpool, kúpna cena predstavovala 259,- eur, celková suma pôžičky bez poistenia dosiahla 339,30 eur, akontácia bola 0%, počet splátok 15, splátka predstavovala 22,62 eur, ročná úroková sadzba 52,56%, priemerná hodnota RPMN bola 47,29%, RPMN 52,56%, suma pôžičky predstavovala 259,- eur a celkové náklady spotrebiteľa mali dosiahnuť 80,30 eur. V zmysle zmluvy mal byť termín konečnej splatnosti jún 2014.

6. Z obsahu Predžalobnej upomienky zo dňa 27. 11. 2013 je zrejmé, že celková dlžná suma žalovanej predstavovala 230,72 eur. Uvedená predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 04. 12. 2015.

7. Z predloženého Prehľadu splátok a úhrad, na meno klienta V. M., mal súd preukázané, že žalovaná uhradila z titulu zmluvy o pôžičke sumu v celkovej výške 113,10 eur.

8. Po právnej stránke posúdil okresný súd vzťah sporových strán založený zmluvou zo dňa 21. 03. 2013 ako vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania, keď žalovanej poskytol pôžičku a spotrebiteľka, teda žalovaná, nekonala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na uvedenú zmluvu bolo nevyhnutné aplikovať ustanovenie § 9 uvedeného zákona a to v znení účinnom ku dňu 21. 03. 2013. V zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ daného predpisu bol povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia.

9. Z obsahu predloženej zmluvy je zrejmé, že žalobca vymedzil výšku pôžičky, výšku splátky vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov, priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj výšky úrokovej sadzby. Výška splátky pôžičky predstavovala 22,62 eur, avšak daná suma nie je členená v zmysle spomínaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/. Zmluva neobsahovala priamo v texte štruktúrované spresnenie jednotlivých zložiek danej splátky, a to rozčlenením na istinu, poplatky a úroky, čo malo za následok posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.).

10. V tejto súvislosti považoval okresný súd vzhľadom na obsah rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/15 venovať pozornosť argumentácii tejto súdnej autority, a to v kontexte naznačeného výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. Predovšetkým bolo nevyhnutné posúdiť, či závery prijaté Súdnym dvorom EÚ vo vzťahu k otázke štruktúry splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere možno aplikovať na danú vec.

11. Súdny dvor na základe prejudiciálnych otázok položených Okresným súdom Dunajská streda okrem iného v rozhodnutí uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice (pozn. Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS) sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

12. Článok 23 Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.

13. Na tomto mieste sa žiada zdôrazniť, že Súdny dvor EÚ poskytuje výlučne výklad európskej legislatívy, nie vnútroštátneho práva, teda v danom prípade nevykladal zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a jeho relevantné ustanovenia (§ 9), ale smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS.

14. Niet žiadnych pochybností o tom, že slovenský zákon ide nad rámec smernice č. 2008/48/ES a celkom jednoznačne požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere definovala tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica č. 2008/48/ES, (ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, teda zákaz odchýlenia od ustanovení smernice vo vnútroštátnom práve), je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“ (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 21. 03. 2012). K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Smernica EÚ, ktorá bola zjavne implementovaná do nášho právneho poriadku nad jej rámec a v rozpore s ustanovením o úplnej harmonizácii, nemôže mať priamy účinok, teda zakladať práva a povinnosti priamo sporovým stranám - pôsobiť horizontálne. Teória a prax Súdneho dvora EÚ vychádza z premisy, že takáto situácia môže následne viesť k použitiu tzv. eurokonformného výkladu vnútroštátnej normy (tzv. nepriamy účinok smernice), ktorý má však svoje medze už judikované rovnako Súdny dvorom EÚ.

16. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je rozsah nepriameho účinku smerníc spočívajúci v eurokonformnom výklade vnútroštátnej regulácie vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Spolupôsobenie týchto dvoch právnych poriadkov sa prejavuje nasledovne: musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa smernice, musí ísť o výklad za použitia vnútroštátnym poriadkom a probovaných výkladových metód (jazykovým logicky, systematickým, historickým, teleologickým výklad), nesmie sa jednať o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady.

17. Súdny dvor medze nepriameho účinku smernice prehľadne zhrnul vo veci Adeneler, C-212/04 zo 4. júla 2006, keď uviedol, že „povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity, a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva“.

18. Vzhľadom na explicitné znenie zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, ak by vnútroštátny súd po rozsudku Súdneho dvora EÚ C 42-15 vyložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by „zlomil“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem.

19. Žiada sa uviesť, že výklad zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty. Pojem právnej istoty je v slovenskom Civilnom sporovom poriadku vyjadrený v článku 2 ods. 2 ako „stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo“. Ustálená judikatúra slovenských súdov podala (a aj podáva) stabilný výklad ustanovenia zákona ohľadom potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru (napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/642/2014, rozsudky Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/256/2013, sp. zn. 6Co/30/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/21/2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/243/2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/47/2015) a na jej prelomenie niet žiadneho dôvodu. Na to, aby bolo možné vykladať zákon

v súlade so smernicou, by bolo potrebné zákon č. 129/2010 Z. z. novelizovať a zosúladiť s textom smernice, inak by sa jednalo o výklad práva contra legem a bola by porušená zásada právnej istoty.

20. Vzhľadom na uvedené závery, keďže okresný súd považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, priznal žalobcovi len nezaplatenú časť istiny v sume 145,90 eur (pôžička v sume 259,- eur mínus zaplatená suma 113,10 eur).

21. Vzhľadom na to, že si žalobca uplatnil v spore aj úroky z omeškania, postupoval okresný súd v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 a priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške platnej v prvý deň omeškania, t. j. 5,25 % od 08. 12. 2013 (výzva na okamžitú úhradu celého dlhu v lehote troch dní bola doručená žalovanej dňa 4.12.2013, z čoho treba vyvodiť, že pohľadávka mala byť zaplatená do 07. 12. 2013).

22. Nad rámec priznanej sumy okresný súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

23. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z čiastočného úspechu žalovanej v spore. Žalobca dosiahol úspech v rozsahu 67,87%, žalovaná úspech v rozsahu 32,13%, z čoho vyplýva čistý úspech žalobcu v rozsahu 35,74%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.